

a_1979_004604

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 30 май 1979 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
ИЗКАЗВАНИЯ	
Юлиян Вучков	5
Славка Славова	8
Виолета Бахчеванова	8
Пенчо Линов	9
Николай Николаев	10
Енчо Халачев	11
Николина Лекова	12
Юри Ангелов	13
Васил Стойчев	13
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	14
ДОПЪЛНИТЕЛНИ ИЗКАЗВАНИЯ	17
ГЛАСУВАНЕ И РЕЗУЛТАТИ ОТ ГЛАСУВАНЕТО	19
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	19

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 30 май 1979 година

/Открито в 22.05 часа/

- 0 -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Обществен дебют на актьора Георги Мамалев в постановката "Опит за летен".

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев
Васил Стойчев
Виолета Бахчеванова
Пенчо Линов
Юлиан Вучков
Любомир Кабакчиев
Николина Лекова
Банчо Банов
Рачко Ябанджиев
Николай Николаев
Кирил Неделчев
Юри Ангелов
Крикор Азарян
Филип Филипов
Ружа Делчева
Славка Славова
Енчо Халачев
Николай Недялков / от Комитета за култура /

ОТСЪСТВУВАТ:

Маргарита Дупаринова
Антония Каракостова

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на художествения съвет. Има ли някакви предложения по дневния ред? Няма.
Минаваме към обсъждане.

Времето е доста напреднало. Апелирам към членовете на художествения съвет да бъдат кратки и ясни.

ИЗКАЗВАНИЯ

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Човек не знае как да се държи по тези дебати, когато дойде на съвет - какво да каже, какво да не каже, не са ли малко формални. Той човекът си седи вече назначен, има една етика в последна сметка, едно благородство, жест, който трябва всички ние да проявим. Но ще си позволя да кажа някои неща искрено, които не знам дали колегите, другите членове на съвета ще подхванат. Това е тяхна работа вече.

Безспорно това момче има качества. Той е много подвижен. Много с чувство за хумор. Бих казал, че в някои отношения е роден комедиен актьор. В този смисъл ще бъде една интересна багра за Народния театър, защото комедиантите актьори са много кът в целия свят, както знаете, и са добре дошли със своето родено чувство за хумор, с тази пъргавина на реакции, пластическа свобода има голяма, много голяма гъвкавост има по отношение на външното изграждане на образа, има интересни хрумвания пак в областта на пластическото и на чисто външното изграждане на образа, има безусловно въображение, подвижност и лекота, ако щете, в изявата.

Но разбира се би трябвало на този актьор да му се направят и някои съществени и сериозни забележки, които според мен той трябва да има пред вид, защото се забелязват някои неща и в него, и в някои други млади актьори и заплашват да се превърнат в една малко неприятна тенденция. Имам пред вид една атрактивност, която твърде много увлича вече една голяма част от нашите актьори.

За да не бъде абстрактен и да говоря по принципи, което

не е нужно, ще кажа следното.

Мамалев, когото гледах и в "Сенки" в постановката на Мирски, също има една склонност към трикове, към външен маниер на игра, склонност към естрадничене за сметка на едно отдалечаване от душевността на актьорското изпълнение, вътрешната му виртуозия е много по-слаба, отколкото външната, пластическата му изработка. Ето той не можа например за разлика от Велко Кънев и за разлика от другия млад актьор Антон Радичев да изведе двупосочно образа - колкото в един комедиен, толкова бих казал и в един драматичен план.

Въобще и в другите роли, където съм гледал Мамалев, имам усещането, че е малко еднопланов в своето изпълнение, че спекулира твърде много с външната си, чисто техническата си лекота, ако щете, че има склонност към трикове, както казах, към един малко външен и естраден стил на изпълнение, понякога към шарж даже.

Мисля, че не пречи тези бележки да се кажат на този актьор. Няма нужда от безкритичност. Това са млади хора и трябва да четат за себе си и пожелания, и бележки. Те сега трябва да се научат, Пенчо. Като не им се каже сега, тогава какво ще стане то! Те вече и без това имат доста голямо самочувствие, някои млади хора. Разбира се няма нищо лошо в тази работа, но това е национален театър, голям институт,

Гледах във Враца, където бях председател на жури, и гледах - има блестящи млади артисти. Блестящи, които могат именно двупосочно и трипосочно да водят образите. И като стъпиш тука на тази сцена, и ти трябва да си трипосочен, да се вържеш с колелата, с другите. В тази трупа тука има едно блестящо ядро и трябва нататък да теглиш и ти, а не в обратната посока - към външното и малко лековатото.

Приятен ми е, хубаво ми е, но аз го гледам за неговата техника, за неговата пластика, за неговите средства, по-скоро външни. Но да ме развълнува това нещо особено много, не забелязах сега. А все пак мисля, че в самата постановка се търсеше и една двуусочност от режисурата, да има и драматичното, да има и комедийното, да има и вълнението.

Не всички го постигат разбира се. Може би и режисурата тука не го постигаше навсякъде. Но като тенденция това е търсено. Но аз не го видях това нещо при него. Мамалев така си остава в едно самолюбване от първата част, втората, третата и все така. Много разнообразен във външното, но душевно разнообразие, емоционално разнообразие нямаше.

Това нещо трябва да се сподели с актьора, да си има той една обещаност на ухото, пък дали ще го назначите за постоянно или за една година да поработи, няма нищо лошо. В цял свят е така, другари. Защо поне младите хора да не бъдат назначавани за по една година бе, другари! Какво толкова страшно има! Нека малко да вдигнем критерия. Ние много го вдигнахме във Враца. Хората се зарадваха. Гледам в провинцията по-висок критерий, другарю Фучеджиев. Една любов към откровението, към искреността да се чуе и една критична дума, да видим докъде сме, какво ни липсва. Само комплименти не бива за младите хора според мен.

Може за една година. Да почака още човекът. Да поработи. Има конкуренция, има други творци, много надарени. Аз смятам в този план да протекат нещата.

Извинявам се за искреността, но мисля, че тя вече ни е скъпа, защото оредява.

ПЕНЧО ЛИНОВ: Само че трябваше, Юлиане, към Енчо да се насочиш, а не към Пенчо.

ЮЛИАН ВУЧКОВ: Пенчо, тебе те ценя, затова и тебе те гле-

дам.

ПЕНЧО ЛИНОВ: Защото Енчо му е учителят.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Гласуването е тайно. Имате възможност даже да кажете "да", пък после да пишете "не". Това не е проблем. /Веселост/

СЛАВКА СЛАВОВА: Вероятно др. Юлиан Вучков познава много добре всички състави на нашите театри в провинцията, защото пътувате и непрекъснато гледате и сте много по-осведомен от нас. Но на мене ми се струва, че в нашия театър е необходима една такава боя, каквато е Мамалев. Ние много лекомислено навремето се лишихме от Иван Обретенов, от Бочката се лишихме, а нашите по-възрастни актьори, които са на същите роли, трябва да имат някаква смяна, а те нямат такава смяна.

Сега дали да бъде въобще назначен или само за една година аз не знам. Това трябва да реши ръководството. Но на мене ми се струва, че Народният театър може да си позволи лукса да има и един такъв актьор в трупата си. Много е ярък с фигурата си. Как да кажа, нямаме друга такава боя.

Да му се кажат тези бележки, които вие направихте, но аз смятам, че този човек трябва да се остави ^Тлука в Народния театър и да се опита още с една-две роли. Аз мисля, че той направен е необходим.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Др. Мамалев го гледах най-напред в "Бяг", когато ми направи впечатление в тази роля, а след това имах възможност да работя с него през всичките репетиционни дни на "Опит за летене" и се замислих върху това, за което фактически става дума - за органичност и неорганичност. Може би като резултат се получава такова впечатление и може би трябва да има такава бележка към него. Но аз не мога да кажа, че го чувствавам неорганичен на сцената. Обратното - много партньорства, много

добър колега е на сцената.

Вероятно тези неща са свързани с младостта, защото има и други колеги от младите, които преди това имах чувството, че нямат такава органичност, пък те, както Антон Радичев, направиха чудесна роля сега - и съвсем дълбоко, и съвсем органичност.

Вероятно с една някаква малка забележка би могло да се насочи неговото внимание.

Но аз също като колега смятам, че такава боя като Георги Мамалев ни е необходима, имаме нужда от нея. Смятам, че той съвсем съвестно и сериозно си е направил задачата и в "Опит за летене", в "Бяг" и в другите, които сме гледали досега, и съм "за" неговото влизане в състава на нашия театър, защото в "Опит за летене" тези млади хора действително - включвам и него - направиха силно впечатление и със своето въображение, и със своя нов дух, със своето ново усещане на събитията. Въобще няколко души от именно младите смятам, че работиха блестящо и затова и резултатите им са добри.

Аз съм за влизането на другаря Мамалев в нашия театър.

ПЕНЧО ЛИНОВ: Аз съм също "за". Аз харесвам този артист и си представях, когато го назначиха миналата година във вашия театър, че той ще играе само малките роли. И вероятно в бъдеще той така ще се развива като един майстор на епизодчетата - това което беше Батито навремето във вашия театър.

Тука е получил една голяма задача и за негова чест той се справя според мене много добре. Аз си мислех, че той само малки роли ще играе, но ето на виждам, че той играе и една голяма роля.

Смятам, че той има място във вашия театър и след малко в гласуването аз ще го подкрепя.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз също съм "за". Естествено Мамалев е в една малко неизгодна позиция спрямо своите колеги, с които пристигна в театъра - красиви, високи, надарени момчета, които веднага започнаха да играят сериозни задачи, големи задачи. Не забравяйте, че това момче в продължение на една година игра само епизодчета, епизоди и тук за първи път има една сериозна задача, която естествено е много трудно, след като си чакал толкова време и си неспитен актьор още, да я обемеш. И затова Юлиан имаше критически бележки към тази негова работа. Но критически бележки би могло да се направят и към работата и на другите колеги, които дебютираха преди месеци.

Искам да кажа, че той като последен от дебютантите е в малко по-неизгодна позиция. В по-неизгодна позиция е, че едно комедиинно според мене дарование, което тепърва режисьорите в нашия театър и гостите трябва грижливо да отглеждат, защото наистина комическите артисти са една рядкост, както жирафите в зоологическата градина.

Аз по две причини гласувам за Жоро с открито сърце:

Първо това, че според мене той е едно талантливо момче със заявка за едно добро бъдеще.

И, второ, това, че той е по-нисичък от мене в театъра, пък аз бях досега най-ниският и той издига моето самочувствие от тук нататък. /Веселост/

Гласувам "за" с две ръце.

РУЖА ДЕЛЧЕВА: Безспорно в нашия театър няма такава боя и това момче с присъствието си в нашата труппа ще доприне се разбира се за букета така да се каже на нашата труппа.

Но искам да кажа, че напълно подкрепям изказването на Юлиан Вучков. Не е въпросът да се направят никакви забележки. Тука не е въпросът за забележки. При работата с това момче осо-

бено режисьорите трябва да изискват от него вътрешната чупка. Не само това, което външно безкрайно прекрасно прави с цялата си пластичност, с цялото си очарование, с всичките си тези хубави остроумия, които прави като комедиен актьор, но трябва непременно в процеса на работата, в процеса на изграждането му в театъра като комедиен актьор режисьорите особено да изискват от него вътрешния, втория, третия план, за да бъде просто богато, за да стане богато като творец това момче.

Това ми са препоръките. Значи не във вид на бележка, а просто като процес, препоръка за процеса на изграждане на този актьор.

Разбира се трябва да бъде в нашия театър. Аз мисля, че действително нашият театър има нужда от такава боя. Както казаха и колегите, комедиен актьори рядко се намират.

ЕНЧО ХАЛАЧЕВ: Вероятно аз познавам най-добре или може би от най-дълго време, не знам кое точно, Мамалев поради факта, че четири години сме били заедно във ВИТИЗ. Но разбира се той вече е две години тука и това е достатъчно дълго време, за да може всеки от вас да има точна представа или приблизително точна представа за това, което той носи като данни и не само носи, а и разкрива вече в работата, която му е поверена в театъра.

Мисля, че Мамалев в своето дарование има една трудна част, за която Юлиан Вучков се спря без да може да я обясни. Това е оня процес в срещата с режисьора, когато при него малко по-трудно става тази насоченост към дълбочина, към една вътрешна изява. Не че я няма той, а малко по-трудно се достига. Напротив, всички подчертаха комедиеното му очарование, което носи комедиеният му дар, той е и драматичен актьор. Той е играл много успешно, великолепно даже бих казал, драматични роли. Например той игра Наполеон в един режисьорски отказ и беше невероят-

но добър. А това беше една драматична роля.

По-лесното е това, което той представя. За него е по-лесно осъществимо, по-лесно му се радваме ние понякога на тези изблици, на тези хрумвания и го подвеждаме поради факта, че той бързо импровизира, а той е почти актьор-импровизатор в първите си срещи. И ако не се отиде по-нататък в изискванията към него, може наистина да остане тука и може малко по-еднопосочно да се развие в бъдеще като актьор.

В този смисъл приемам изцяло бележката, която др. Вучков отправи. Тя е справедлива за сегашното му развитие и за сегашните тенденции, бих казал опасни тенденции в това развитие, в което той се движи в момента.

Мисля, че оценявайки го всички ние, бихме му помогнали, приемайки го в нашия колектив, да засили не тези тенденции, които сега са в него силната страна, а ония добри дълбоки страни, които са и белег на актьорското изкуство, на богатото актьорско изкуство в Националния академичен театър.

Ето защо аз мисля, че той има място тука и гласувам за неговото оставане.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Определено Георги Мамалев е един много талантлив млад човек. Според мене той за възрастта си блестящо се справя с тази трудна задача, каквато е ролята му в "Опит за летене", с една завидна за един млад човек актьорска техника.

Естествено има голяма доза справедливост в това, което каза др. Юлиан Вучков, но това е вече въпрос и на отглеждане, и на атмосфера, в която той ще расте, още повече че ми се струва, че това е едно момче, което е много работливо и задълбочено в работата си и вече зависи от колектива, в който той ще живее и твори, за да може да израсне като такъв творец, каквито са изискванията към него.

Аз съм за неговото влизане в нашия състав.

ЮРИ АНГЕЛОВ: Наистина Георги е интересен, но различен, съвсем различен от всички други. Както казаха всички, той е друга боя и е интересен. Аз също го познавам доста отдавна и знам, че той може да бъде и драматичен актьор. Но изглежда не се работи с него в тази насока и той се подвежда лесно по външната страна. Може би наистина, ако не се работи с него, е предразположен да прави само това, макар че съм убеден, че той може и другото.

Аз съм за неговото приемане.

ВАСИЛ СТОЙЧЕВ: Аз просто първо бих искал да приветствувам Юлиан Вучков за провокацията, която той направи на нашия съвет, за да може по-обстойно да се подходи към обсъждането на една кандидатура за влизане в Националния театър и да не става формално отчитането на дебютите в театъра.

Много е справедливо това, което каза той, но едновременно с това искам да кажа, че приемам всичко това, което се каза от колегите в подкрепа на Георги Мамалев. На мене ми се струва, че по-нататък ние трябва също да се стремим към такова нещо. Това е една чудесна характеристика, която се прави в началния творчески път на един човек и може много лесно след това, след пет, след десет години да се вижда развитието на този човек - с какви надежди, каква характеристика му е направена при влизането в театъра и докъде той стига, какво му липсва, какво е загубил и какво е спечелил от тези характеристики, които се правят сега така набързо, но много искрено и много точно.

Аз смятам, че ние нищо няма да загубим, а напротив - много печелим с такава боя. Тука аз изцяло подкрепям това, което се каза - че ние обедняхме в трупата ни откъм такъв вид боя с излизането на Иван Обретенов и Димитър Бочев, а пък даже и с Лео Конфорти, след това и с много хора, които просто нямаме като

боя в театъра.

Аз съм за Георги Мамалев.

За какъв срок ще бъдат назначавани - това е друг въпрос. Аз мисля, че както за всички актьори това не е проблем в театъра, ние никога не сме минавали на договорна система или за една година, или ако се мине за една година, тя е просто формална за освобождаване на бройка.

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Аз искам само да попитам за една година ли ще бъде или за постоянно.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли думата? Няма.

Другари, за Георги Мамалев повече, отколкото за всеки друг, съм бил убеден, когато говоря за хората, които бяха взети в последно време, че един такъв актьор като него, от тази боя, както тука се изразихте, е необходим на театъра. Наистина тука почти всички сме съгласни.

Тука по-рано възникна въпрос за Иван Обретенов, че липсва такъв актьор, ние го взехме да играе в "Големанов" и стана ясно, че има такава липса. Някои даже ми предлагаха да вземем Иван Обретенов, но аз отклоних това предложение, тъй като ми се струва, че беше по-резонно да вземем някой по-млад човек, защото Иван Обретенов е на моите години.

Т.е. когато аз лично съм проявявал отношение към случая Георги Мамалев, абсолютно сериозно съм се ръководел от необходимостта да има такъв актьор в нашата трупа. Това е така.

Още веднъж потвърждавам, че за мен неговото присъствие като боя, като актьор от такава боя е може би по-необходимо, отколкото някой други, които взехме тука в театъра, без да искам

да засягам никого.

Тука др. Николина Лекова спомена преди малко за колектива, в който той трябва да се възпитава, какво отношение трябва да има колективът към него.

Аз искам тука да кажа малко повече за това отношение, което той трябва да има към колектива. Това се отнася и за другите млади актьори и особено за някои от тях, но за Георги Мамалев също. Аз имам една симпатия към него. Това е една слабост, която съм показвал. Но трябва да кажа, че той е малко от хората, които обичат да потупват по рамото. Тази пасмина я има във всички сфери на изкуството - хора, които смятат, че като са направили една крачка, вече могат спокойно да разговарят на "ти" с тоя и с оня и покровителствено да тупат по рамото. Това разбира се е въпрос на възпитание, което не всички можем да имаме, но то е въпрос и на едно самочувствие и на една сериозна творческа вгълбеност.

Тези бележки, които бяха направени тука за тази до известна степен външна изява, за външна линия на изявата на Георги Мамалев, имат своето основание и очевидно на него трябва много сериозно да му се помогне от нашите режисьори. И не само на него, а и на другите млади актьори, които взехме тука. Защото откровено казано аз не съм много доволен от тази партия, която ние си позволихме да вземем така масова направо от ВИТИЗ. Имам основание за това.

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Така е, така е, правилно, и аз се присъединявам към това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Така че тука нещата трябва да се дозират много точно. Имам пред вид бележката, която направи др. Ружа Делчева, и това, което каза Юлиан Вучков, и което се съдържа до голяма степен и в отношението на някои от другите изказал

се тука.

Аз смятам, че ние можем да приемем Георги Мамалев в нашия колектив, но аз на него ще му дам да прочете протокола. Освен това той ще бъде назначен за една година. Тази година ние ще имаме възможност да видим как Мамалев се развива, защото един актьор не е само това, което може да прави на сцената. Вие много добре знаете какво означават ефектите, външните ефекти и особено за една публика, която в много случаи не се отнася много прецизно и не мери много точно какво и как се играе на сцената. Но актьорът има и нещо друго, той е така да се каже една личност и той трябва да бъде една цялостна личност. Той трябва да има и гражданско отношение и поведение в един колектив. Тука той попада в един колектив, в който има много големи майстори на театъра. Това е колектив, в който наистина е изключение и рядкост да попаднеш, в който е голям шанс да попаднеш, защото тука има големи майстори на театралното изкуство. И когато влизаш в този колектив, ще влизаш малко тихичко, без да вдигаш много шум и малко по-скромно. /Весело оживление/

Иначе излиза, че "знаем ги всички, ние сме сега!"

Няма такова нещо! Има майстори, има начинаещи, има хора, които са влезли в този колектив, и ние всички като колектив на този театър трябва в такъв смисъл вече - това, което каза Нина за колектива - да имаме отношение и да не бъдем много деликатни към прояви, които са от естество да внасят един нов дух на безцеремонност в театъра. Безцеремонността за мене е непоносима. Аз не мога да търпя такива хора, а смятам, че и вие всички сте също на това мнение.

Това го казвам сега по повод на Мамалев, но то се отнася и за други хора, които взехме скоро тука.

Има начин разбира се да се коригират тези неща за профе-

сионалната работа и за това, което е развитието на една дарба, има режисьори, има и други средства, с които ние тука можем да преценяваме и да въздействуваме за развитието на хората. Но има и една гражданска атмосфера, обществена атмосфера в театъра и специално в този театър тука, с която трябва да се съобразява всеки, който встъпи в него, и да си дава сметка къде е попаднал.

С това приключваме.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Извинявайте много, искам само да кажа нещо. Извинявам се много, че се намесвам, другарю директор, но няма ли да се получи нещо такова - че изведнъж Мамалев става изкупителна жертва, назначавайки го за една година.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма да се получи нищо такова, защо да се получи?!

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Назначавайки го за една година него, а другите млади хора, които дойдоха, назначавайки ги безсрочно, ми се струва, че се получава такова нещо. Защото другите също носят в себе си тези главни слабости, за които вие говорихте, даже някои от тях, назначени по-отпреди, носят по-големи недъзи в това отношение, за което говорихте. Няма ли да се получи малко неудобно...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма да се получи.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: ... защото ние отново ще правим дебют на Мамалев.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма да се получи.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Не знам, струва ми се, че все пак има нещо малко...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Няма нищо.

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Минаха ли всички други дебюти?

ОБАЖДАТ СЕ: Минаха.

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Аз не можах да дойда. Бих възразил за мно-

го дебюти. Извинявам се. И прав е др. Фучеджиев тука по принцип. Чест е за един млад актьор и член на творчески съюз да стане член, да бъде назначен в един голям театър. И това е във всяка страна. Много леко стана всичко у нас.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Аз ако съм направил грешка с другите назначения, искам да кажа, че художественият съвет винаги е бил много миролюбив, много миролюбив! Тука се създава една атмосфера, в която хайде, като сме взели някого, свърши! Попадне ли човек в театъра, свърши!

Извинете, аз не съм виновен за това. Аз съм от три години в този театър. Тука съществува такава атмосфера. Аз нищо не искам да кажа, не съм против Мамалев, напротив, аз ви казах - аз имам и лична слабост към Мамалев и винаги съм готов да го защитавам и ще го защитавам, но аз на Мамалев ще му кажа и горчиви неща. Смятам, че тука има достатъчно средства чрез него да се каже и на някои други.

Какво като съм назначил някого за постоянно! Да не мислите че е венчан тука! От младите актьори поне мога да уволня някого. /Весело настроение/ Разбира се. Точно така. Не пречи. Аз нося отговорност за тази работа и аз имам право да го направя. Даже и да не е много приятно, имам право да го направя.

Както казах, аз съм за Мамалев, защитавам го и смятам, че той трябва да влезе в колектива. Но тези неща трябва да бъдат известни не само на него, но и на другите, на неговите колеги, които минаха преди него.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Тука стават съдбовни заседания, ние така не сме били, а пък дайте сега да бъдем по-строги! Защото това са съдбовни съвети за тези млади хора. Четири души, четири дебюта минаха, имаше само вътрешни хора в художествения съвет, нямаше гости отвънка.

ЮЛИЯН ВУЧКОВ: Ами и ние, външните, си казваме мнението за това.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Вътрешните членове са 20 души и само пет души са външни. Няма значение външните. Имат значение членовете на художествения съвет вътре от театъра.

/След гласуването и преброяването на гласовете/

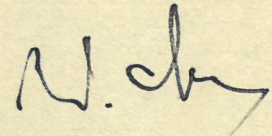
ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: От 18 присъстващи, с които художественият съвет има кворум, са гласували 18. 16 са гласували "за", един - "против" и един - с бяла бюлетина.

Георги Мамалев се назначава за една година.

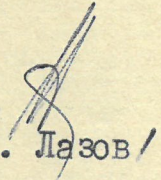
Закривам заседанието.

/Закрито в 22,40 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/